

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (teine koda)

6. september 2012*

Tühistamishagi — Määrus (EL, Euratom) nr 617/2010 — Komisjoni teavitamine Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest — Õigusliku aluse valik — ELTL artikkel 337 ja EA artikkel 187 — ELTL artikkel 194

Kohtuasjas C-490/10,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 8. oktoobril 2010 esitatud tühistamishagi,

Euroopa Parlament, esindajad: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues ja L. Visaggio, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: M. Simm ja A. Lo Monaco,

kostja,

keda toetavad:

Prantsuse Vabariik, esindajad: G. de Bergues ja A. Adam,

Euroopa Komisjon, esindajad: P. Oliver ja O. Beynet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

menetlusse astujad,

EUROOPA KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. N. Cunha Rodrigues, kohtunikud U. Löhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (ettekandja) ja C. G. Fernlund,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

olles 18. aprilli 2012. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Oma hakis palub Euroopa Parlament Euroopa Kohtul esiteks tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määruse (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 (ELT L 180, lk 7; edaspidi „vaidlustatud määrus”), ja teiseks – juhul kui Euroopa Kohus selle määruse tühistab – jätta kehtima selle määruse tagajärjed kuni uue määruse vastuvõtmiseni.

Õiguslik raamistik

- 2 Vaidlustatud määruse põhjendused 1–5, 7, 8, 11 ja 15 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Hea ülevaade liidu energeetika infrastruktuuri investeeringutest on äärmiselt oluline selleks, et komisjon saaks täita oma ülesandeid energeetika valdkonnas. Korrapärase ja ajakohaste andmete ja teabe kättesaadavus peaks võimaldama komisjonil teha vajalikke võrdlusi, anda hinnanguid või pakkuda välja asjakohaseid meetmeid usaldusväärsete arvnäitajate ja analüüsitulemuste põhjal, seda eelkõige seoses energia pakkumise ja nõudluse tasakaaluga tulevikus.

(2) Energiamaastik nii liidu sees kui ka väljaspool seda on viimastel aastatel vägagi muutunud, mistõttu liidu energiavarustuse tagamiseks ja siseturu sujuvaks toimimiseks ning liidus alanud üleminekuks vähem CO₂-heiteid tekitavale energiasüsteemile on otsustava tähtsusega energeetika infrastruktuuri investeeringud.

(3) Uus energeetikakontekst nõuab märkimisväärseid investeeringuid kõigisse energeetika valdkonna infrastruktuuri liikidesse, samuti uut tüüpi infrastruktuuri ja turule saabuvate uute tehnoloogiate arendamist. Energeetika valdkonna liberaliseerimine ja siseturu edasine integreerimine suurendab majandusettevõtjate osa investeerijatena. Samal ajal suunavad uued poliitikanõuded, nagu näiteks kütuseliikide turuosa mõjutavad eesmärgid, liikmesriikide poliitika kujundamist uue ja/või ajakohastatud energeetika infrastruktuuri suunas.

(4) Seoses sellega tuleks suuremat tähelepanu pöörata energeetika infrastruktuuri investeeringutele liidus, pidades eelkõige silmas probleemide ennetamist, parimate tavade levitamist ja suuremat läbipaistvust liidu energiasüsteemi edasise arenguga seoses.

(5) Seega peaksid komisjoni ja eelkõige komisjoni energiaturu vaatluskeskuse käsutuses olema täpsed andmed ja teave investeerimisprojektide, sealhulgas kasutusest kõrvaldamisega seotud projektide kohta liidu energiasüsteemi kõige olulisemates osades.

[...]

(7) Vastavalt Euratomi asutamislepingu artiklitele 41 ja 42 on ettevõtted kohustatud teatama oma investeerimisprojektidest. Sellise teatamisega peab kaasnema eelkõige korrapärase aruandlus investeerimisprojektide rakendamise kohta. Selline täiendav aruandlus ei piira Euratomi asutamislepingu artiklite 41–44 kohaldamist.

(8) Selleks, et komisjonil oleks pidevalt ülevaade kogu liidu energiasüsteemi arengust, on vaja ühtlustatud raamistikku investeerimisprojektide aruandluseks, mis põhineks liikmesriikide esitatavatel ajakohastatud ametlikel andmetel ja tabelil.

[...]

(11) Selleks, et vältida ebaproportsionaalset halduskoormust ja viia miinimumini liikmesriikide ja ettevõtete (eelkõige väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete) kulud, peab käesolev määrus võimaldama liikmesriikide ja ettevõtete vabastamist aruandluskohustusest juhul, kui samaväärne teave esitatakse komisjonile energeetikasektorit käsitlevate õigusaktide kohaselt, mille on vastu võtnud liidu institutsioonid ja mille siht on saavutada eesmärgid, mis on seotud konkurentsivõimelise liidu energiaturu, liidu energiasüsteemi jätkusuutlikkuse ja energiavarustuse kindlusega liidus. Seetõttu tuleks vältida elektrit ja maagaasi käsitlevas kolmandas siseturu pakettis täpsustatud aruandlusnõuete dubleerimist.

[...]

(15) Komisjon ja eelkõige komisjoni energiaturu vaatluskeskus peaksid korrapäraselt ja valdkonnaüleselt analüüsima liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi ning vajaduse korral esitama täpsemaid analüüsiandmeid energiasüsteemi teatavate aspektide kohta. See analüüs peaks aitama tuvastada energia pakkumis- ja nõudlustasakaalu seisukohalt olulisi infrastruktuuri ja investeeringute võimalikke puudujääke. Analüüs peaks andma ka panuse liidu tasandi arutelusse energiainfrastruktuuride teemal ning seetõttu tuleks see edastada Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning teha kättesaadavaks huvitatud osapooltele.”

3 Vaidlustatud määruse artikkel 1 „Sisu ja reguleerimisala” sätestab:

„1. Käesoleva määrusega kehtestatakse ühtne raamistik, et edastada komisjonile andmed ja teave energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta nafta-, maagaasi-, elektri-, sealhulgas ka taastuvatest allikatest toodetud elektri, ja biokütuste sektorites ning nendes sektorites tekkiva süsinikdioksiidiga kogumise ja säilitamise seotud investeerimisprojektide kohta.

2. Käesolevat määrust kohaldatakse selliste lisas nimetatud investeerimisprojektide tüüpide suhtes, mille puhul on ehitus- või kasutamisest kõrvaldamise töö juba alanud või mille puhul on lõplik investeerimisotsus juba langetatud.

[...]”

4 Selle määruse artikkel 2 „Mõisted” sätestab eelkõige, et määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

„10) „energiaallikad”:

- i) primaarenergia allikad (nt nafta, maagaas või kivisüsi);
- ii) töödeldud energia allikad (nt elekter);
- iii) taastuvad energiaallikad, sealhulgas hüdroelektri-, biomassi-, biogaasi-, tuule-, päikese-, loodete-, laine- ja maasoojusenergia; ning
- iv) energiatooted nagu rafineeritud naftatooted ja biokütused.”

5 Selle määruse artikkel 3 „Andmete teatamine” näeb ette:

„1. Säilitades andmete kogumise ja aruandluse koormuse proportsionaalsena, koostavad liikmesriigid või asutused, kellele liikmesriigid annavad vastava volituse, käesolevas määruses täpsustatud andmed ja teabe alates 1. jaanuarist 2011 ja edaspidi iga kahe aasta tagant.

2011. aastal, mis on aruandluse esimene aasta, ja edaspidi iga kahe aasta tagant edastavad nad komisjonile käesolevas määruses täpsustatud andmed ja asjakohase teabe projektide kohta. [...]

[...]

2. Liikmesriigid või nende volitatud asutused on vabastatud lõikes 1 sätestatud kohustusest, eeldusel et ja sel määral, kui energeetikasektorit käsitlevate liidu õigusaktide või Euratomi asutamislepingu kohaselt:

- a) on asjaomane liikmesriik või volitatud asutus komisjonile juba esitanud andmed või teabe, mis on samaväärne käesolevas määruses nõutavaga, ning viidanud esitamise kuupäevale ja asjaomastele õigusaktidele; või
- b) energeetika infrastruktuuri mitmeaastase investeerimiskava koostamine liidu tasandil ja selle tarvis käesolevas määruses nõutavaga samaväärsete andmete ja teabe kogumine on usaldatud konkreetsele asutusele. Sellisel juhul ja käesolevas määruses sätestatud eesmärkidel esitab konkreetne asutus kõik asjakohased andmed ja teabe komisjonile.”

6 Sama määruse artikli 4 „Andmeallikad” kohaselt:

„Asjaomased ettevõtted edastavad enne aruandeaasta 1. juunit artiklis 3 osutatud andmed või teabe neile liikmesriikidele või liikmesriikide volitatud asutusele, kelle territooriumil nad investeerimisprojekte käivitada kavatsevad. [...]

Esimest lõiku ei kohaldata ettevõtete suhtes juhul, kui asjaomane liikmesriik otsustab kasutada artiklis 3 osutatud andmete ja teabe komisjonile esitamise viisi.”

7 Vaidlustatud määruse artikkel 5 „Teatamise sisu” sätestab:

„1. Lisas loetletud investeerimisprojektide tüüpide puhul peab artiklis 3 sätestatud teatamine sisaldama vajaduse korral järgmist:

- a) kavandatud või töös olevate võimsuste maht;
- b) kavandatud või töös olevate infrastruktuuride või võimsuste liik ja põhiomadused, sh piiriüleste ülekandeprojektide asukoht (nende olemasolu korral);
- c) käikulaskmise võimalik aasta;
- d) kasutatava energiaallika liik;
- e) varustuskindluse kriisile reageerimist võimaldavad paigaldised, nt seadmed, mis võimaldavad energiavoo tagasisuunamist või muule kütusele üleminekut; ning
- f) süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise süsteemide seadmed või kohandamismehhanismid.

2. Infrastruktuuri mis tahes kavandatava kasutusest kõrvaldamise puhul peab artiklis 3 sätestatud teatamine sisaldama järgmist:

- a) asjaomase infrastruktuuri laad ja võimsus ning
- b) käikulaskmise võimalik aasta.

3. Iga artikli 3 kohase teatamise puhul tuleb vajaduse korral näidata paigaldatud tootmise, ülekandmise ja ladustamise koguvõimsus, mis on olemas asjakohase aruandeaasta alguses või mille töö on katkestatud rohkem kui kolmeks aastaks.

Artikli 3 lõike 2 punktis b nimetatud liikmesriigid, nende volitatud asutused või konkreetne asutus võivad edastatavatele andmetele ja teabele lisada asjakohaseid märkusi, nt märkusi investeerimisprojektide rakendamise hilinemise või takistuste kohta.”

8 Selle määruse artikkel 6 „Andmete kvaliteet ja avalikustamine” sätestab:

„1. Liikmesriigid, nende volitatud asutused või vajaduse korral konkreetset asutused seavad eesmärgiks tagada komisjonile edastavate andmete ja teabe kvaliteet, asjakohasus, täpsus, selgus, õigeaegsus ja järjepidevus.

Konkreetsed asutused võivad lisada andmetele ja teabele liikmesriikide asjakohased märkused.

2. Komisjon võib käesoleva määruse kohaselt edastatud andmed ja teabe ning eelkõige artikli 10 lõikes 3 osutatud analüüsitulemused avalikustada tingimusel, et need avaldatakse koondandmete ja -teabena ja et ettevõtete ja paigaldiste kohta üksikasju ei avaldata ning neid ei ole võimalik ka tuletada.

3. Liikmesriigid, komisjon või nende volitatud asutused peavad igäüks kinni oma valduses olevate tundlike äriandmete või -teabe konfidentsiaalsuse põhimõttest.”

9 Vaidlustatud määruse artikkel 7 näeb ette, et komisjon võtab 31. oktoobriks 2010 vastu selle määruse rakendamiseks vajalikud sätted, mis käsitlevad määruse artiklites 3 ja 5 osutatud andmete ja teabe edastamise vormi ja teisi tehnilisi üksikasju.

10 Vaidlustatud määruse artikli 8 „Andmetöötlus” kohaselt:

„Komisjon vastutab selliste infotehnoloogiliste ressursside väljatöötamise, veebimajutuse, haldamise ja säilitamise eest, mida on vaja käesoleva määruse kohaselt komisjonile esitatavate energeetika infrastruktuure käsitlevate andmete ja teabe vastuvõtmiseks, talletamiseks ja töötlemiseks.”

11 Selle määruse artikkel 9 „Üksikisikute kaitse andmete töötlemisel” näeb ette:

„Käesolev määrus ei piira liidu õigusaktide kohaldamist ega mõjuta liikmesriikide kohustusi seoses direktiivis 95/46/EÜ sätestatud isikuandmete töötlemisega ning liidu institutsioonide ja organite kohustusi seoses määruse (EÜ) nr 45/2001 kohase isikuandmete töötlemisega oma ülesannete täitmise käigus.”

12 Kõnealuse määruse artikkel 10 „Järelevalve ja aruandlus” näeb lõikes 1 ette järgmist:

„Võttes aluseks edastatud andmed ja teabe ning vajaduse korral mis tahes muud andmeallikad, sealhulgas komisjoni poolt ostetud andmed, ning võttes arvesse asjakohaseid analüüse, näiteks gaasi- ja elektrivõrkude mitmeaastaseid arengukavasid, edastab komisjon kord kahe aasta jooksul Euroopa Parlamendile, nõukogule ja Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning avaldab liidu energiasüsteemi struktuuri arengut ja perspektiivi käsitleva valdkonnaülese analüüsi. Nimetatud analüüsi eesmärk on eelkõige:

- a) võimalike lõhede tuvastamine energianõudluse ja -varustuse vahel, kui see on liidu energiapoliitika tasandil oluline;
- b) investeeringuid takistavate asjaolude tuvastamine ja parimate tavade levitamine nende kõrvaldamiseks; ja
- c) läbipaistvuse suurendamine turuosaliste ja potentsiaalsete turule sisenejate jaoks.

Kõnealuste andmete ja teabe põhjal võib komisjon analüüsida mis tahes eriküsimust, kui seda peetakse vajalikuks ja asjakohaseks.”

13 Vaidlustatud määruse artikli 13 kohaselt jõustus see kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*, mis toimus 15. juulil 2010.

14 Selle määruse lisa „Investeeringiprojektid” sätestab eeskätt järgmist:

„3. Elektrienergia

3.1. Tootmine

— Soojus- või tuumaenergiajaamad (generaatorid võimsusega 100 MWe või rohkem);

[...]”

Kohtuasja asjaolud

15 Komisjon esitas nõukogule 17. juulil 2009 ettepaneku määruse kohta, millega asendatakse nõukogu 22. aprilli 1996. aasta määrus (EÜ) nr 736/96 ühenduse huvidele vastavatest investeeringuprojektidest nafta-, maagaasi- ja elektrisektorites komisjonile teatamise kohta (EÜT L 102, lk 1). Selle ettepaneku aluseks olid EÜ artikkel 284 ja EA artikkel 187. Ehkki need sätted ei näinud ette mingisugust parlamendi osalust otsustamismenetluses, pidas nõukogu siiski vajalikuks parlamendiga konsulteerida, nagu ta oli seda teinud määruse nr 736/96 vastuvõtmisel.

16 Pärast Lissaboni lepingu jõustumist 1. detsembril 2009 palus parlamendi tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon 8. detsembri 2009. aasta kirjaga komisjoni liikmel, kes vastutab energeetikavaldkonna eest, muuta selle ettepaneku jaoks valitud õiguslikku alust nii, et selleks oleks ELTL artikkel 194. Asjaomane komisjoni liige vastas, et kuna EÜ artiklit 284, millest oli saanud ELTL artikkel 337, ja EA artiklit 187 ei olnud Lissaboni lepinguga muudetud, siis olid need endiselt sobivaks õiguslikuks aluseks teabe edastamise valdkonnas.

17 Parlament võttis 25. veebruaril 2010 vastu resolutsiooni arvamusega nimetatud ettepaneku kohta, milles paluti muudatusena nr 1 kasutada õigusliku alusena ELTL artikli 337 ja EA artikli 187 asemel ELTL artikli 194 lõikeid 1 ja 2.

18 Nõukogu selles küsimuses määruse ettepanekut ei muutnud ning 24. juunil 2010 võttis ta vastu vaidlustatud määruse ELTL artikli 337 ja EA artikli 187 alusel.

19 Kuna parlament leidis, et vaidlustatud määruse ainsaks õiguslikuks aluseks oleks pidanud olema ELTL artikli 194 lõiked 1 ja 2, esitas ta käesolevas kohtuasjas lahendatava tühistamishagi.

Poolte nõuded

20 Parlament palub Euroopa Kohtul:

— tühistada vaidlustatud määrus ja

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

21 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

— jätta hagi rahuldamata ja

— mõista kohtukulud välja parlamendilt.

22 Euroopa Kohtu president andis 5. aprilli 2011. aasta määrusega Prantsuse Vabariigile ja komisjonile loa astuda menetlusse nõukogu nõuete toetuseks.

Hagi

Poolte argumentid

- 23 Parlament esitab üheainsa tühistamise aluse, mis tugineb sellele, et vaidlustatud määruse õigusliku aluse valikul on eksitud, sest see võeti ekslikult vastu ELTL artikli 337 alusel, samas kui liidu seadusandjal oli selleks vajalik pädevus ELTL artikli 194 lõike 2 alusel. See eksimus peaks tema arvates tingima kõnealuse määruse tühistamise, sest parlament osales selle vastuvõtmises üksnes lihtsa konsulteerimise raames, samas kui viimasena nimetatud sätte kohaselt oleks tulnud järgida seadusandlikku tavamenetlust.
- 24 Parlamendi väitel on vaidlustatud määruse peamine eesmärk aidata kaasa liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamisele, mis on loetletud ELTL artikli 194 lõikes 1, eeskätt seoses energiaga varustamise kindlusega.
- 25 Seoses selle määruse sisuga väidab parlament, et määruse artikli 10 lõikest 1 nähtub, et komisjon peab kõnealuse määruse alusel edastatud teabe alusel koostama korrapäraselt liidu energiasüsteemi struktuuri arengu ja perspektiivi valdkonnaülese analüüsi ja seda eeskätt eesmärgil tuvastada võimalikud tulevikus tekkida võivad lõhed energiapakkumise ja -nõudluse vahel, mis on liidu energiapoliitika seisukohast olulise tähtsusega, ja suurendada läbipaistvust energiaturu osaliste ja potentsiaalsete uute turule sisenejate jaoks. Selle turu toimimine, energiaga varustamise kindlus ja energia tõhus kasutamine kuuluvad aga ELTL artikli 194 lõikes 1 nimetatud eesmärkide hulka. Sama määrusega korraldatud teabe kogumine kujutab endast tema arvates üksnes nende eesmärkide saavutamise vahendit.
- 26 Parlament ei vaidlusta asjaolu, et ELTL artiklit 337 on võimalik kasutada üldise õigusliku alusena meetmete puhul, mis seonduvad teabe kogumisega. Viidates 6. juuli 1982. aasta otsusele liidetud kohtuasjades C-188/80-C-190/80: Prantsusmaa jt vs. komisjon (EKL 1982, lk 2545) ning 9. novembri 1995. aasta otsusele kohtuasjas C-426/93: Saksamaa vs. nõukogu (EKL 1995, lk I-3723), väidab ta aga, et kui sellise teabekogumise siht on konkreetselt teatud liidu poliitikale omaste eesmärkide saavutamine, siis peaks sellise üldise aluse asemel kasutama sellistele eesmärkidele vastavat erialust.
- 27 Igal juhul ja isegi eeldusel, et ELTL artiklit 337 võib käesolevas kohtuasjas õiguspäraselt kasutada samal moel kui ELTL artikli 194 lõiget 2, on parlament 11. juuni 1991. aasta otsusele kohtuasjas C-300/89: komisjon vs. nõukogu (EKL 1991, lk I-2867, punkt 20) viidates seisukohal, et vastavalt Euroopa Kohtu praktikale tuleks viimasena nimetatud õiguslikku alust eelistada esimesena nimetatule, sest viimane kaasab parlamendi rohkem asjaomase akti vastuvõtmisesse.
- 28 Mis puudutab lisaalusena EA artikli 187 kasutamist, siis väidab parlament, et see ei olnud vajalik. Erinevalt EA artiklis 40 ettenähtust, ei kuulu vaidlustatud määrusega rakendatav teabe kogumise mehhanism tuumavaaldkonda tehtavate investeeringute soodustamise või koordineerimise eesmärgi raamesse. Nii on kõnealuse määruse artikli 3 lõike 2 kohaselt tuumasektoriga seonduvate andmete edastamine vajalik ainult siis, kui neid andmeid ei ole komisjonile juba edastatud Euratomi asutamislepingu alusel. Kõnealune määrus ei reguleeri seega selliste meetmete vastuvõtmist, mis on konkreetselt suunatud tuumasektori arendamisele.
- 29 Igal juhul ja isegi eeldusel, et EA artikli 187 kasutamine on kohustuslik vaidlustatud määrusega taotletava eesmärgi ning määruse sisu tõttu, on parlament seisukohal, et samaaegselt on võimalik tugineda EA artiklile 187 ja ELTL artikli 194 lõikele 2, kuivõrd need kaks sätet ei ole menetluslikul tasandil ühitamatud. 6. novembri 2008. aasta otsuses kohtuasjas C-155/07: parlament vs. nõukogu (EKL 2008, lk I-8103, punkt 79) sedastati, et sellisel juhul kohaldataks seadusandlikku tavamenetlust, sest ELTL artikli 194 lõige 2 näeb ette parlamendi suurema osaluse. Nõukogu eksimus selles küsimuses tooks seega parlamendi arvates kaasa puhtformaalse õigusrikkumise, kuivõrd see ei mõjutaks kohaldatava otsustamismenetluse valikut.

- 30 Lõpetuseks märgib parlament, et ta ei ole vastu sellele, et Euroopa Kohus jätab juhul, kui ta tühistab vaidlustatud määruse, kehtima selle tagajärjed vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule, kui see ei ole vastuolus kõnealuse määrusega taotletava eesmärgi ning eesmärgi saavutamiseks kavandatud meetmetega, mida tuleb hinnata koosmõjus.
- 31 Nõukogu, keda toetavad Prantsuse Vabariik ja komisjon, ei nõustu väitega, et vaidlustatud määruse eesmärk on liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamine. Ta väidab nimelt, et selle määruse artikli 1 lõike 1 kohaselt on määruse eesmärk kehtestada ühine raamistik, et edastada komisjonile andmed ja teave energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta. Seega on selle määruse eesmärk võimaldada komisjonil saada enda käsutusse korrapäraselt ajakohastatud andmeid oma ülesannete täitmiseks, kuivõrd usaldusväärse teabe omamine on selleks olulise tähtsusega. Ta leiab, et parlament ajab selles küsimuses vaidlustatud määruse eesmärgi segi eesmärgiga, mida taotletakse hiljem meetmetega, mille vastuvõtmise ettepaneku võib komisjon teha sel moel kogutud teabe analüüsi alusel. Selliste tulevikus esitatavate ettepanekute eesmärk ei kujuta endast objektiivset elementi kõnealuse määruse õigusliku aluse valimisel.
- 32 Komisjon juhib selles osas tähelepanu asjaolule, et energeetika infrastruktuuri investeerimise kohta teabe kogumine ei saa otseselt kaasa aidata energeetikapoliitika eesmärkide saavutamisele ega liidu energiavarustuse kindlusele. Selleks on vajalikud palju ulatuslikumad meetmed kui lihtne teabekogumine, näiteks teatud infrastruktuuri investeeringute tegemise korraldamine, finantsallikate loomine või selliste investeeringute jaoks ergutava raamistiku loomine.
- 33 Vaidlustatud määruse sisu osas on nõukogu seisukohal, et määruse artiklitest 3–10 tuleneb selgelt, et teabe edastamine kujutab endast selle ainsat elementi, kuivõrd kõnealuse määrusega kehtestatakse liikmesriikidele ja ettevõtjatele kohustus koguda kokku nõutud andmed ja edastada need komisjonile koondandmetena. Eeskätt on määruse artiklis 10 sel eesmärgil määratletud komisjonile usaldatud konkreetsed ülesanded ning nende andmete kasutamise ja avalikustamise kord.
- 34 Nõukogu on seisukohal, et ELTL artiklile 337 tuginemiseks on vajalik kolme elemendi koosinemine: peab esinema komisjonile teabe edastamise kohustus, nõukogu peab olema kindlaks määranud selle piirid ja tingimused ja teave peab olema vajalik komisjonile usaldatud ülesannete täitmiseks. Vaidlustatud määruse artikleid 3 ja 4 arvestades esineb selgelt esimene nendest elementidest. Ka teine neist elementidest esineb, sest määruse artiklites 5–9 on kindlaks määratud asjaomase teabe laadi ning andmete avalikustamist ja töötlemist puudutavad piirid, samas kui kõnealuse määruse artiklis 10 on määratletud komisjonile usaldatud konkreetsed ülesanded ja see, kuidas komisjon võib neid andmeid kasutada ja avalikustada. Nõukogu lisab, et teave, mida komisjon võib nõuda, peab olema vajalik tema ülesannete täitmiseks; need ülesanded on konkreetselt esitatud sama määruse artiklis 10 ja üldisemalt ELL artiklis 17.
- 35 Nõukogu juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Kohus on juba eespool viidatud kohtuotsuse Saksamaa vs. nõukogu punktis 19 sedastanud, et ELTL artikkel 337 kujutab endast õiget õiguslikku alust komisjoni poolsele teabe kogumisele, kuivõrd komisjonile on selle sättega antud üldine pädevus koguda mis tahes teavet, mis on tema ülesannete täitmiseks vajalik.
- 36 Nõukogu ja Prantsuse Vabariik ei nõustu argumentidega, et ELTL artikkel 337 tuleb kõrvale jätta juhul, kui teabe kogumine on seotud ühega liidu poliitikatest. Nimelt ei piisa ELTL artikli 194 kohaldatavaks muutmiseks sellest, et akt on seotud energeetika valdkonnaga. Seega on käesolevas kohtuasjas hoolimata sellest, et vaidlustatud määrus on seostatav energeetika valdkonnaga, ometi tõsiasi, et selle mõju liidu energeetikapoliitikale oleks üksnes kaudne ja täiendav võrreldes selle määruse peamise eesmärgiga.
- 37 Nõukogu, Prantsuse Vabariigi ja komisjoni arvates tooks parlamendi soovitatud tõlgendus kaasa selle, et ELTL artikkel 337 kaotaks kogu oma kasuliku mõju, sest pädevuse andmise põhimõtte kohaselt kohaldataks seda sätet üksnes liidu pädevuse olemasolu korral.

- 38 Nõukogu rõhutab, et võimalus, et ka teisi EL toimimise lepingu sätteid võidakse jätkuvalt kohaldada energeetika valdkonna suhtes, hoolimata sellest, et sellesse lepingusse lisati õiguslik alus seoses energiapoliitikaga, on ette nähtud ELTL artiklis 194 endas, mida kohaldatakse „[i]lma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist”. Nii on see tema arvates mitte ainuüksi ELTL artikli 337 puhul seoses komisjoni poolt teabe kogumisega, vaid eeskätt ka ELTL artikli 122 puhul, mis lubab nõukogul võtta vastu sobivad meetmed energeetika valdkonnas toodetega varustamise kriisi puhul, ning samuti ELTL artikli 170 puhul, kui tegemist on üleeuroopaliste võrkude arendamisega energeetika infrastruktuuri valdkonnas, ja ELTL artikli 338 puhul statistika alal.
- 39 Nõukogu, Prantsuse Vabariik ja komisjon on seisukohal, et ELTL artiklid 337 ja 338, mis on paigutatud EL toimimise lepingu üld- ja lõppsätete hulka, on üldist laadi, kuivõrd need on kohaldatavad kõigi liidu pädevusvaldkondade suhtes. Neid sätteid tuleks seetõttu pidada nende eesmärkide osas – need puudutavad vastavalt statistika koostamist ja komisjoni õigust teabele – konkreetsemaks selle lepingu mis tahes muust valdkondlikku poliitikat puudutavast sättest. Seega on nende arvates parlamendi poolt eespool viidatud kohtuotsusele Saksamaa vs. nõukogu antud tõlgendus ekslik.
- 40 Nõukogu ja komisjon rõhutavad selles osas, et ehkki vaidlustatud määruse alusel kogutavad andmed puudutavad energeetika infrastruktuuri, võib komisjon neid vastavalt määruse artikli 10 lõikele 1 kasutada mitte ainuüksi energiapoliitika raames, vaid kõigi tema poliitikate huvides, näiteks üleeuroopaliste võrkude arendamiseks energeetika infrastruktuuri valdkonnas ning konkurentsi, asutamisvabaduse, teenuste osutamise vabaduse ja kapitali vaba liikumise poliitika huvides.
- 41 Nõukogu, keda selles küsimuses toetavad Prantsuse Vabariik ja komisjon, on seisukohal, et EA artikli 187 kasutamine vaidlustatud määruse õigusliku lisaalusena on samuti õigustatud, sest tuumaelektrijaamad jäävad selle määruse kohaldamisalasse. Ehkki EA artikkel 41 kohustab ettevõtjaid edastama komisjonile oma kavad, et viimane saaks hinnata iga kava individuaalselt, on just EA artikkel 187 see õiguslik alus, mis annab komisjonile õiguse nõuda teavet, mida ta peab vajalikuks kõigi oma ülesannete täitmiseks. ELTL artiklis 337 ja EA artiklis 187 ette nähtud menetlused on aga ühitatavad ja nende kahe sätte koos kasutamine ei kahjusta parlamendi õigusi.
- 42 Nõukogu lisab, et institutsiooni suuremal või vähemal määral osalemine akti väljatöötamisel ei saa ära määrata õigusliku aluse valikut, mis peab toimuma ainuüksi sellise akti eesmärgi ja sisu alusel. Konkreetse akti vastuvõtmisel järgitav menetlus on valitud õigusliku aluse tagajärg ja mitte vastupidi.
- 43 Komisjon palub täiendava võimalusena juhul, kui Euroopa Kohus otsustab vaidlustatud määruse tühistada, jätta kehtima selle tagajärjed kuni uue määruse vastuvõtmiseni.

Euroopa Kohtu hinnang

- 44 Väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et liidu õigusakti õiguslik alus tuleb valida objektiivsete näitajate alusel, nagu õigusakti eesmärk ja sisu, mida saab kohtulikult kontrollida, mitte õigusliku aluse alusel, mida on kasutatud teiste, sarnaste liidu õigusaktide vastuvõtmisel. Kui aluslepingus on erisäte, mis võib olla asjaomase õigusakti õiguslik alus, peab selle õigusakti nimetatud sätte alusel vastu võtma (eespool viidatud kohtuotsus parlament vs. nõukogu, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 45 Kui meetme kontrollimise käigus selgub, et see taotleb kahte eesmärki või et sellega reguleeritakse kahte valdkonda ning üks neist eesmärkidest või valdkondadest on määratletav peamisena, samas kui teine on kõrvalise tähtsusega, peab õigusaktil olema üksainus õiguslik alus, st peamisest või ülekaalukast eesmärgist või valdkonnast tulenev õiguslik alus (eespool viidatud kohtuotsus parlament vs. nõukogu, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 46 Meetme osas, millel on mitu üksteistest lahutamatu seotud eesmärki või reguleeritavat valdkonda, millest ükski ei ole teiste suhtes kõrvalise tähtsusega, on Euroopa Kohus otsustanud, et kui kohaldada saab erinevaid aluslepingu sätteid, peavad selle meetme õiguslikuks aluseks erandina olema vastavad erinevad õiguslikud alused (eespool viidatud kohtuotsus parlament vs. nõukogu, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 47 Euroopa Kohus on aga juba otsustanud, et kahe õigusliku aluse kasutamine on välistatud juhul, kui kummagi õigusliku aluse jaoks ettenähtud menetlused on ühitamatud (eespool viidatud kohtuotsus parlament vs. nõukogu, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 48 Selle hindamiseks, kas käesolev hagi on põhjendatud, tuleb seega esiteks uurida nii vaidlustatud määruse eesmärki kui ka sisu, et teha seejärel selgeks, kas see määrus võis õiguspäraselt tugineda ELTL artiklile 337, nagu seda väidavad nõukogu, Prantsuse Vabariik ja komisjon, ja mitte ELTL artikli 194 lõikele 2, mida peab õigeks õiguslikuks aluseks parlament, ning lõpetuseks uurida, kas oli vajalik tugineda täiendavalt EA artiklile 187, millele parlament vastu vaidleb.

Vaidlustatud määruse eesmärk

- 49 Vaidlustatud määruse põhjenduses 1 on sedastatud, et määruse eesmärk on anda komisjonile täpset teavet liidu energeetika infrastruktuuri investeringute arengust, et ta saaks täita oma ülesandeid energeetika valdkonnas, võttes vastu kõik vajalikud meetmed seoses energia pakkumise ja nõudluse tasakaaluga tulevikus.
- 50 Vaidlustatud määruse põhjendused 2–5 ja 8–15 täpsustavad selles osas, et määrusega taotletav eesmärk on seega võimaldada komisjonil esitada analüüs kogu liidu energiasüsteemi struktuuri arengu ja perspektiivi kohta, et tuvastada eeskätt pakkumise ja nõudluse tasakaalu seisukohalt olulised infrastruktuuri ja investeringute võimalikud puudujäägid, ja sellest tulenevalt tagada siseturu nõuetekohane toimimine ja selle integreerimise jätkumine ja liidu energiavarustus, eeskätt liidu energeetikasüsteemi tulevase arengu osas suurema läbipaistvuse rakendamisega, ning samuti edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist, eeskätt tagades ülemineku vähem CO₂-heiteid tekitavale energiasüsteemile ja arendades uusi tehnoloogiaid.
- 51 Vaidlustatud määruse seletuskirjas, mis on esitatud ettepanekus võtta vastu nõukogu määrus, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Ühenduse energeetika infrastruktuuri investeringuprojektidest ning millega tunnustatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96 (KOM(2009) 361 (lõplik)), rõhutab komisjon seoses oma ettepaneku põhjuste ja eesmärkidega, et see kuulub uue energiapoliitika raamesse, mille eesmärk on energiavarustuse tagamine ja kliimamuutuste leevendamine.
- 52 Sellest tuleneb selgelt, et ehkki vaidlustatud määruse eesmärk on küll teabe kogumine, nagu seda väidavad nõukogu, Prantsuse Vabariik ja komisjon, on teabe kogumine selle määrusega ette nähtud selleks, et liidul oleks võimalik saavutada teatud eesmärgid, mis on talle usaldatud energeetika valdkonnas.

Vaidlustatud määruse sisu

- 53 Juba sissejuhatuses tuleb tuvastada, et vaidlustatud määruse mitu sätet –, kui neid käsitleda eraldiseisvalt – ei ole iseenesest seotud liidu energeetika valdkonna poliitikale omaste eesmärkide saavutamisega.
- 54 Nii on see vaidlustatud määruse artikli 4 puhul, milles piirduakse komisjonile edastatavate andmete allika kindlaksmääramisega, milleks on ettevõtjad, kes kavatsevad viia ellu energeetika infrastruktuuri investeringuprojekte; samuti selle määruse artiklite 8 ja 9 puhul, mis käsitlevad vastavalt selliste andmete töötlemist komisjoni poolt ja füüsiliste isikute kaitset andmete töötlemisel. Nii on see ka

kõnealuse määruse artikli 7 puhul, mis puudutab sama määruse rakendusmeetmete kehtestamist komisjoni poolt. Sellised üldsätted võivad olla osaks mis tahes liidu aktist, mis näeb ette teabe kogumise süsteemi.

- 55 Sellegipoolest tuleb tuvastada, et teiste vaidlustatud määruse sätete sisu on tihedalt seotud liidu energeetikapoliitikaga.
- 56 Nii tuleneb vaidlustatud määruse artiklist 1, koostoimes selle määruse artiklis 2 esitatud määratlustega, et selle määrusega nähakse ette ühise raamistiku kehtestamine, et edastada komisjonile andmed ja teave praktiliselt kõigi energeetikasektorite – sealhulgas ka taastuvatest allikatest toodetud elektri ja biokütuste sektorite – infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta, mis viitab sellele, et kõnealuse määrusega soovitakse tagada energiaturu nõuetekohane toimimine, liidu energiavarustuse kindlus ja uute ning taastuvate energiaallikate väljaarendamine.
- 57 Samuti on vaidlustatud määruse artikli 3 lõikes 1 täpsustatud, et kui piiriülesed ülekandeprojektid välja arvata, tuleb selliste investeerimisprojektidega seonduvad andmed ja teave edastada koondandmete ja -teabena, mis tähendab, et selline teave on suunatud kavandamistegevuseks, mille eesmärk on tagada energia pakkumise ja nõudluse tasakaal liidus. Sellist tõlgendust toetab kõnealuse artikli lõige 2, sest sellega – eesmärgil vältida maagaasi ja elektri valdkonnas siseturgu puudutavate meetmete dubleerimist, nagu tuleneb selle määruse põhjendusest 11 – vabastatakse liikmesriigid sellest teabe kogumise kohustusest juhul, kui liidu õiguse alusel mitmeaastase investeerimiskava koostamise ülesandega asutus on sel eesmärgil kõnealuse määruse nõuetele vastava teabe juba kogunud.
- 58 Lisaks sellele tuleneb vaidlustatud määruse artikli 5 lõikest 1, et määrusega pannakse liikmesriikidele kohustus esitada täpne ja üksikasjalik teave oma energeetikasektori investeerimisprojektide kohta, eeskätt kavandatud või ehitamisel võimsuste maht, liik ja põhiomadused, käikulaskmise tõenäoline aasta, kasutatava energiaallika liik ja varustuskindluse kriisile reageerimist võimaldavad paigaldised. Selle artikli lõige 3 pakub liikmesriikidele võimalust lisada edastatavatele andmetele ja teabele asjakohaseid märkusi, näiteks märkusi investeerimisprojektide rakendamise hilinemise või takistuste kohta. On selge, et selliste kohustustega soovitakse tagada liidu energiavarustuse kindlus.
- 59 Lõpuks ja eelkõige näeb vaidlustatud määruse artikli 10 lõige 1 ette, et komisjon avaldab iga kahe aasta järel talle edastatud teabe alusel või vajaduse korral mis tahes muul moel omandatud andmete alusel valdkonnaülese analüüsi liidu energiasüsteemi struktuuri arengu ja perspektiivi kohta, millega püütakse eeskätt tuvastada võimalikud tulevikus tekkida võivad lõhed energiapakkumise ja -nõudluse vahel, mis on liidu energiapoliitika seisukohast olulise tähtsusega, ja suurendada läbipaistvust turuosaliste ja potentsiaalsete uute turule sisenejate jaoks. Selle määruse artikli 6 lõike 2 kohaselt võib komisjon sellise analüüsi raames avaldada edastatud andmed ja teabe koondandmete ja -teabena, tagades seejuures, et ettevõtjate ja paigaldiste kohta üksikasju ei avaldata ning neid ei ole võimalik ka tuletada. Ka need sätted viitavad sellele, et kõnealuse määrusega ette nähtud teabe kogumise eesmärk on teostada kavandamistegevust, mis on suunatud energiaturu toimimise ning liidu energiavarustuse kindluse tagamisele.
- 60 On selge, et need sätted, mida on uuritud käesoleva kohtuotsuse punktides 56–59, määratlavad vaidlustatud määruse peamised elemendid, sest nendega määratakse kindlaks teabe kogumise kohustuse ulatus ja täpne sisu, samas kui selle määruse artiklid 4 ja 7–9, mis reguleerivad teabe kogumise teatud tehnilisi ning üldisemaid aspekte, on pigem täiendavat laadi.
- 61 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et vaidlustatud määruse sisust tuleneb, et sellega kehtestatakse peamiselt energeetika infrastruktuuri investeerimisprojekte käsitleva teabe kogumise süsteem, mille eesmärk on võimaldada liidul viia ellu energia valdkonnas kindlaks määratud eesmärgid, eeskätt seoses energia siseturu toimimisega, liidu energiavarustuse kindluse tagamisega ja uute ning taastuvate energiaallikate väljaarendamisega.

Õige õiguslik alus EL toimimise lepingust lähtuvalt

- 62 ELTL artikkel 337, mis kuulub EL toimimise lepingu seitsmendasse ossa „Üld- ja lõppsätted”, näeb ette, et „komisjon [võib] koguda informatsiooni ja korraldada kontrollimisi, mis on vajalikud temale antud ülesannete täitmiseks”. Selle sätte raames teeb nõukogu otsuseid lihthälteenamuse alusel ja parlamendiga konsulteerimata, ehkki käesoleval juhul parlamendiga konsulteeriti.
- 63 Nagu Euroopa Kohus on juba sedastanud, annab see sätte komisjonile üldise pädevuse koguda mis tahes teavet, mis on vajalik talle EL toimimise lepinguga usaldatud ülesannete täitmiseks, nii et nõukogu ei ole kohustatud võtma sellise teabe kogumise tegevusega seotud aktide õiguslikuks aluseks selle lepingu teisi sätteid, mis annavad komisjonile konkreetsed ülesanded (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus Saksamaa vs. nõukogu, punktid 19 ja 20).
- 64 ELTL artikkel 337 kujutab endast seega komisjoni poolt teostatava teabe kogumise üldist tegevust käsitlevate aktide õiguslikku alust, ilma et seejuures oleks nõutav, et kõnealune teabe kogumine on vajalik liidu konkreetse poliitika eesmärkide saavutamiseks.
- 65 ELTL artikkel 194, mis paikneb EL toimimise lepingu kolmandas osas „Liidu sisepoliitika ja -meetmed” ning mis üksinda moodustab XXI jaotise „Energeetika”, näeb lõikes 1 ette, et siseturu rajamise ja toimimise raames ning pidades silmas vajadust säilitada ja parandada keskkonda, on liidu energiapoliitikal liikmesriikide vahelise solidaarsuse vaimus eesmärk tagada energiaturu toimimine, energiaga varustamise kindlus liidus, edendada energia tõhusat kasutamist ja säästmist ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamist ja edendada energiavõrkude sidumist. ELTL artikli 194 lõike 2 esimeses lõigus on sätestatud, et „[i]lma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist”, kehtestavad parlament ja nõukogu nende eesmärkide saavutamiseks vajalikud meetmed ELTL artiklis 294 ette nähtud seadusandliku tavamenetluse kohaselt, milles parlament osaleb täieõiguslikult.
- 66 ELTL artikliga 194, mis lisati Lissaboni lepinguga, lisati seega EL toimimise lepingusse sõnaselge õiguslik alus liidu energiapoliitika jaoks. Nagu tuleneb sätte ja eeskätt lõike 2 sõnastusest, kujutab see sätte endast selliste liidu aktide õiguslikku alust, mis on „vajalikud” sellele poliitikale kõnealuse artikli lõikes 1 ette nähtud eesmärkide saavutamiseks.
- 67 Selline sätte kujutab endast õiguslikku alust, mida võib kohaldada kõigi liidu poolt energia valdkonnas vastu võetud aktide puhul, mis võimaldavad neid eesmärke ellu viia ja seda tingimusel – nagu võib järeldada väljendist „[i]lma et see piiraks aluslepingute muude sätete kohaldamist”, mis juhatab sisse ELTL artikli 194 lõike 2 –, et EL toimimise lepingus ei ole ette nähtud konkreetsemaid sätteid, mis seonduvad energiaga. Nagu märkis nõukogu, puudutab see eeskätt ELTL artikleid 122 ja 170, mis käsitlevad vastavalt olukorda, mil tekib tõsiseid raskusi energeetikatoodetega varustamisel, ja üleeuroopalisi võrke, ning samuti liidu pädevust, mis tuleneb selle lepingu teistest sätetest, ehkki kõnealuste meetmetega taotletakse samuti ühte selle artikli lõikes 1 nimetatud energiapoliitika eesmärki.
- 68 Sellest tuleneb, et tegemaks kindlaks, kas sellise liidu akti õiguslik alus, mille ese on – nagu käesolevas kohtuasjas – teabe kogumine energia valdkonnas, on ELTL artikkel 337 või ELTL artikli 194 lõige 2, tuleb uurida, kas seda akti saab selle eesmärki ja sisu arvestades pidada vajalikuks viimati nimetatud artikli lõikega 1 liidu energiapoliitikale konkreetselt määratud eesmärkide saavutamiseks. Kui see on nii, siis võib teabe kogumist pidada selle poliitika koostisosaks ning seda reguleeriva liidu akti õiguslikuks aluseks peab olema ELTL artikli 194 lõige 2. Liidu akt ei saa seega kuuluda ELTL artikli 337 kohaldamisalasse ainuüksi seetõttu, et sellega nähakse ette teabe kogumise süsteem (vt analoogia alusel eespool viidatud kohtuotsus komisjon vs. nõukogu, punkt 22).
- 69 Käesolevas kohtuasjas tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 49 ja 61, et vaidlustatud määruse eesmärk ja sisu on tihedalt seotud liidu energiapoliitika eesmärkidega, mis on konkreetselt ette nähtud ELTL artikli 194 lõikes 1.

- 70 Vastupidi sellele, mida väidavad nõukogu, Prantsuse Vabariik ja komisjon, ei saa asuda seisukohale, et vaidlustatud määrus avaldab selles osas üksnes kaudset ja kõrvalist mõju liidu energeetikapoliitikale ning kujutab endast üksnes selle „tausta”, sest energeetikapoliitika eesmärkide saavutamiseks on vajalik olulisemate meetmete kehtestamine kui lihtne teabe kogumine.
- 71 Nimelt ei puuduta vaidlustatud määrusega kehtestatud teabe kogumise süsteem mitte üldist laadi teavet, vaid konkreetseid liidu energeetika infrastruktuuriga seotud andmeid ja teavet, mis võimaldavad komisjonil tuvastada võimalikud lõhed energiatoodete pakkumise ja nõudluse vahel liidus.
- 72 Sellise teabe kogumine on seega eeltingimus liidu poolt mis tahes sellise vajaliku meetme vastuvõtmisele, mille eesmärk on tagada energia siseturu nõuetekohane toimimine, energiatoodetega varustamise kindlus, energia tõhusa kasutamise edendamine ning uute ja taastuvate energiaallikate väljaarendamine.
- 73 Sellest tuleneb, et vaidlustatud määrusega ette nähtud teabe kogumist õigustab ainuüksi eesmärk, mis seisneb liidule ELTL artikli 194 lõikega 1 (mis seondub energiapoliitikaga) usaldatud konkreetsete ülesannete täitmisel (vt analoogia alusel 26. jaanuari 2006. aasta otsus kohtuasjas C-533/03: komisjon vs. nõukogu, EKL 2006, lk I-1025, punkt 52).
- 74 Neil tingimustel võib vaidlustatud määrusega reguleeritavat teabe kogumist käsitada otseselt kaasaaitavana ELTL artikli 194 lõikes 1 määratletud liidu energiapoliitika eesmärkide saavutamisele ning sellest lähtuvalt võib seda pidada – nagu on muide märgitud selle määruse põhjenduses 8 – selliste eesmärkide saavutamiseks „vajalikuks” meetmeks sama artikli lõike 2 tähenduses.
- 75 Selles osas ei oma vastupidiselt nõukogu ja komisjoni väidetele tähtsust asjaolu, et vaidlustatud määruse alusel kogutud teavet võib selle määruse artikli 10 lõike 1 teise lõigu kohaselt kasutada ka muul otstarbel kui energiapoliitika eesmärkidel. Nimelt isegi kui eeldada, et komisjon võib kasutada selle määruse alusel kogutud teavet muul otstarbel kui ELTL artikli 194 lõikes 1 määratletud energiapoliitika eesmärkidel, ei mõjuta see kuidagi asjaolu, et selle määruse eesmärk ja sisu kuuluvad selle poliitika alla, nagu tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktidest 49–61.
- 76 Samuti ei saa heaks kiita nõukogu ja Prantsuse Vabariigi lähenemisviisi, kes eristavad vaidlustatud määruse vahetut eesmärki, mis seisneb teabe kogumises, ja kaugemat eesmärki, mille saavutamine on võimalik tänu komisjoni poolt sel moel kogutud teabele. Nimelt nähtub eespool esitatud analüüsist piisavalt selgelt, et selle määrusega reguleeritava teabe kogumise eesmärk on just nimelt võimaldada komisjonil saavutada liidu energiapoliitika konkreetsed eesmärgid, mis on määratletud ELTL artikli 194 lõikes 1. Sellest tuleneb, et nimetatud määruse raames on teabe kogumine ja teabe kogumisega taotletav eesmärk omavahel olemuslikult seotud ning üksteisest lahutamatud.
- 77 Lisaks ei nähtu – vastupidi nõukogu, Prantsuse Vabariigi ja komisjoni väidetele – eelnevast analüüsist kuidagi, et ELTL artikkel 337 ei oleks enam mingitel asjaoludel selliste liidu aktide õigeks õiguslikuks aluseks, mille ese on kehtestada teabe kogumise süsteem liidu valdkondliku poliitika raames, muutes seeläbi kõnealuse sätte sisutühjaks. Nimelt oleks käesoleva kohtuotsuse punktidest 65–68 nähtuvalt sellele sättele tuginemine kohustuslik eeskätt siis, kui vaidlustatud määrust ei oleks võimalik käsitada vajalikuks saavutamaks eesmarke, mis on konkreetselt määratletud ELTL artikli 194 lõikes 1 seoses liidu energiapoliitikaga.
- 78 Samuti ei saa heaks kiita nõukogu ja komisjoni lähenemisviisi, kes oma ELTL artikli 337 tõlgenduse õigustamiseks viitavad ELTL artiklile 338, mis reguleerib meetmeid, mis võetakse vastu statistika koostamiseks. Nimelt ja ehkki see säte sisaldub sarnaselt ELTL artikliga 337 EL toimimise lepingu seitsmendas osas „Üld- ja lõppsätted”, ei ole selle puhul esiteks tegemist vaidlustatud määruse õigusliku alusega ning lisaks sellele ei saa see mõjutada käesoleva hagi põhjendatuse analüüsi. Milline ka ei oleks ELTL artikli 338 ulatus, ei sea see kahtluse alla ELTL artiklite 337 ja 194 ulatust, mis tuleneb nende vastavast sõnastusest.

79 Seetõttu tuleb teha järeldus, et vaidlustatud määrus ei kuulu mitte ELTL artikli 337, vaid ELTL artikli 194 kohaldamisalasse, kuivõrd see kujutab endast viimati nimetatud artikli lõikes 1 loetletud eesmärkide saavutamiseks vajalikku meetet. Seetõttu oleks kõnealuse määruse pidanud vastu võtma ELTL artikli 194 lõike 2 alusel.

EA artikli 187 kasutamine vaidlustatud määruse lisaalusena

80 EA artikkel 187, mis paikneb Euratomi asutamislepingu V jaotises „Üldsätted”, näeb ette, et komisjon võib koguda informatsiooni ja korraldada kontrollimisi, mis on vajalikud temale selle lepinguga antud ülesannete täitmiseks. Selle sätte raames teeb nõukogu EA artikli 106a lõike 1 ja ELL artikli 16 lõike 3 kohaselt otsused kvalifitseeritud häälteenamusega, ilma et seejuures konsulteeritaks parlamendiga, ehkki käesolevas kohtuasjas parlamendiga siiski konsulteeriti.

81 Arvestades ELTL artikli 337 ja EA artikli 187 sõnastuse sarnasust seoses nende esemelise kohaldamisalaga, tuleb viimati nimetatud sätet pidada käesoleva kohtuotsuse punktides 62–64 esitatud põhjustel üldiseks õiguslikuks aluseks juhul, kui tegemist on komisjoni poolt talle Euratomi asutamislepinguga usaldatud ülesannete täitmiseks teostatava teabe kogumise üldise tegevusega.

82 Kuid käesolevas kohtuasjas – ehkki on tõsi, et vastavalt vaidlustatud määruse artikli 2 lõikele 1koostoimes määruse lisa punktiga 3.1 reguleeritakse määrusega ka komisjonile teabe edastamist investeerimisprojektide kohta, mis on seotud teatud tuumainfrastruktuuriga – käsitleb kõnealune määrus käesoleva kohtuotsuse punktides 49–61 esitatud põhjustel siiski selle eesmärgi ja sisu arvestades mitte liidu poliitika elluviimist konkreetses tuumavaldkonnas, nagu see on määratletud Euratomi asutamislepingus, vaid liidu poliitika elluviimist energia valdkonnas üldiselt.

83 Tuumainfrastruktuuriga seonduv teave kujutab endast seega üksnes osa koguteabest liidu energeetikasüsteemi kui terviku kohta, mis peab olema komisjoni käsutuses selleks – nagu nähtub vaidlustatud määruse põhjendusest 8 –, et komisjon saaks anda üld hinnangu energiapakkumisele ja -nõudlusele ja seda eeskätt eesmärgil tagada energiavarustuse kindlus liidus.

84 Selles osas tuleb lisaks märkida, et vaidlust ei ole selles, et vaidlustatud määrus, nagu nähtub selle põhjendusest 7, ei kuulu tuumavaldkonda tehtavate investeringute soodustamise ja koordineerimise alla, mida reguleerivad EA artiklid 40–44, mis käsitlevad konkreetselt tuumaenergia sektori ettevõtjate kohustust edastada teave selles valdkonnas uute rajatiste, samuti nende asendamise või ümberseadistamisega seotud teatava tähtsusega individuaalsete investeerimiskavade kohta. Vaidlustatud määrus reguleerib seevastu kõigi liikmesriikide poolt koondandmete ja -teabe edastamist kõigi energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektide kohta.

85 Sellest tuleneb, et vaidlustatud määrus ei kuulu EA artikli 187 kohaldamisalasse.

86 Seetõttu tuleb järeldada, et vaidlustatud määrus – kuivõrd see võeti vastu EA artikli 187 alusel – tugineb vääralt õiguslikule alusele ning selle oleks pidanud vastu võtma üksnes ELTL artikli 194 lõike 2 alusel.

87 Arvestades kõigi eespool toodud kaalutlustega tuleb vaidlustatud määrus tühistada osas, milles see tugineb ELTL artiklile 337 ja EA artiklile 187.

Vaidlustatud määruse tagajärgede kehtima jätmise taotlus

88 Parlament, keda selles küsimuses toetab nõukogu, palub Euroopa Kohtul vaidlustatud määruse tühistamise korral jätta määruse tagajärjed kehtivaks kuni uue määruse vastuvõtmiseni.

89 Sellega seoses tuleb meenutada, et vastavalt ELTL artikli 264 teisele lõigule võib Euroopa Kohus juhul, kui ta seda vajalikuks peab, märkida, milliseid tühiseks tunnistatud määruse tagajärgi loetakse kehtivaks.

- 90 Käesoleva kohtuasja puhul tuleb märkida, et vaidlustatud määruse artikli 13 kohaselt jõustus määrus kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas, mis toimus 15. juulil 2010.
- 91 Tuleb tunnistada, et vaidlustatud määruse tühistamine nii, et selle tagajärgi ei jäeta kehtima, võiks mõjutada ebasoodsalt liidu energiapoliitika elluviimist, kuivõrd see määrus kujutab endast põhjusel, et see võimaldab tagada selle poliitikaga taotletavate eesmärkide saavutamiseks vajaliku teabe kogumise, vältimatult vajalikku eeltingimust selleks, et liidu institutsioonid saaksid vastu võtta sel eesmärgil vajalikke mis tahes meetmeid. Ehkki parlament palub selle määruse tühistada põhjusel, et see on vastu võetud vääral õiguslikul alusel, ei vaidlusta ta selle eesmärki ega sisu.
- 92 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et esineb kaalukaid õiguskindlusega seotud põhjusi, mis õigustavad, et Euroopa Kohus rahuldab poolte taotluse jätta vaidlustatud määruse tagajärjed kehtima.
- 93 Seetõttu tuleb selle määruse tagajärjed jätta kehtima kuni sellise uue määruse jõustumiseni – mis peab toimuma mõistliku aja jooksul –, mis on vastu võetud õigel õiguslikul alusel, st ELTL artikli 194 lõike 2 alusel.

Kohtukulud

- 94 Kodukorra artikli 69 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna parlament on kohtukulude hüvitamist nõukogult nõudnud ja kuna viimati nimetatud on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista nõukogult. Prantsuse Vabariik ja komisjon, kes astusid menetlusse nõukogu nõuete toetuseks, kannavad kodukorra artikli 69 lõike 4 esimese lõigu kohaselt ise oma kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (teine koda) otsustab:

- 1. Tühistada nõukogu 24. juuni 2010. aasta määrus (EL, Euratom) nr 617/2010, mis käsitleb komisjoni teavitamist Euroopa Liidu energeetika infrastruktuuri investeerimisprojektidest ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 736/96.**
- 2. Jätta määruse nr 617/2010 tagajärjed kehtivaks kuni sellise uue määruse jõustumiseni –, mis peab toimuma mõistliku aja jooksul alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest –, mis on vastu võetud õigel õiguslikul alusel, st ELTL artikli 194 lõike 2 alusel.**
- 3. Mõista kohtukulud, välja arvatud Prantsuse Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud, välja Euroopa Liidu Nõukogult.**
- 4. Jätta Prantsuse Vabariigi ja Euroopa Komisjoni kohtukulud nende endi kanda.**

Allkirjad